

90 SEKUND

LAGT TIL RÆTTIS: Leo Poulsen

JAMES OLSEN

Mær dámar B36, telduspøl og konufólk

JAMES OLSEN KEMUR UPPRUNALIGA ÚR STUTTGART Í TÝSKLANDI OG VAR BERT ÁRSGAMAL, TÁ HANN KOM TIL FØROYA. HANN FEKK SÍTT DREYMASTARV, TÁ HANN GJØRDIST SØLUMAÐUR, OG SO ELSKAR HANN RÆST KJØT

Hvar kemur tú upprunaliga frá?

Stuttgart í Týsklandi.

Hvussu var at vaksa upp við øðrum húðaliti?

Eg var væl móttikin av øllum, og eg hugdi líka nógv eftir øðrum etniskum minnilutum sum hinir føroyingarnir.

Hvussu tíðliga byrjaði tú við tónleikinum?

Sum eg minnst byrjaði eg heilt tíðliga. Tá eg var eini trý-fýra ár tók eg ein tenisksjara og nýtti hann til gítar, meðan eg sang »Send me a Postcard, darling«.

Hvørja serliga hending minnst tú best frá ungu árunum?

Eitt sum stendur fast í minninum var tá vit í 1981 vunnu eina tónleikakapping í SMS. Tað var SMS-kappingin, sum SMS skipaði fyr í 1980 og 1981, og eg vann so kappingina saman við bólkinum hjá mær, »Playboys«.

Hvørjir eru tínir lívrættir?

Ræst kjøt – einki at rafla um.

Nær byrjaði stóri áhugin fyri B36?

Hann hevur altíð verið har. Eg spældi sjálvur við piltum og smádreingjum, men gavst áðrenn unglingadeildina.

Hvussu heldur tú teg í form?

Har eri eg tíverri svar skyldugur.

Hevur tú nøkur frítíðarítriv umframt tónleikin?

Eg fylgi við B36 og mær dámar væl telduspøl og konufólk.

Fylgir tu væl við í samfelagsjakinum?

Nú er nógv at gera hjá okkum fyrri tíðina, men eg royni at fylgja við, millum annað við at fylgja við tíðindunum á portalinum, útvarpunum og bløðunum.

Gongur tú høgt upp í politikkk? Nei, tað geri eg ikki.

Tú ert vorðin sølumaður, hvussu dámar tær tað?

Tað er í veruleikanum eitt dreymastarv. Mær hevur altíð dámað væl at tosa við fólk, og nú havi eg veruliga møguleikan. Ikki bara at selja lýsingar, men eisini at ráðgewva fólk um, hvussu tey skulu lýsa. Eisini fái eg brúkt mín tónleikaliga kreativitet í ljóðlýsingunum. Eg haldi, at eg eri ein føddur sølumaður.

Verður tú innan somu vinnu um 10 ár?

Eg verið heilt vist innan søluvinnuna. Sølustarvið er bara eg.

UMAFTURAFTURUM HØGNI DJURHUUS

Valaftan

Mær tykir so synd í teimum, sum í morgin fara at gera sína ávirkan galdandi fyrri síðani hart uttantanna og við røttum at kunna knarra í minni enn fyra ár afturat í ótið.

Tí tey hava gjørt sína samfelagsskyldu og havt ávirkan.

Men lætt er tað ikki, alt annað. Tí har er so øgiliga nógv gott í at velja og eingi valdøsmørk, og bara ein krossur í part at bera.

Segði ikki onkur sjei flokkar og 168 innstillað til 33 størv?

Sum vant stýra nøkur gandaorð, sum fjølmiðlarnar sleppa út, valstriðnum.

Fráflyting er eitt gandaorð. Flótti er kanska rætta orðið, men tað er so neiligt og fær veljaran at hugsa um okkurt keðiligt menningarland, sum Føroyar ikki halda seg vera.

Fólk rýma úr Føroyum og koma ikki aftur. Og tað er, sum skilst, ein stórir trupulleiki, at tey ikki koma aftur.

Tað átti at verið nógv meira umráðandi at kanna, hví vit eru so nógv eftir í Føroyum hóast alt. Eingin takkar okkum fyrri tað.

Mínst av øllum politikararnir. Men sjálvandi er tað ikki teirra skyld ella ábyrgd, at fólk vilja vera her.

Og ein einvegis ferðaseðil kostar framvegis minni enn aftur og fram.

Eitt annað magiskt orð, eg havi lítlan hug at nevna, er kostnaðarstöði.

Alt er so forbannað dyrt í Føroyum, samanborið við, ja, rætt gitt, Danmark sjálvandi.

Við at samanbera prísirnar í dýrasta handlinum í Havn og í tí biligasta í Keypmannahavn er niðurstøðan púra greið. Í Føroyum er nógv dýrari. Hví fanin rýma vit so ikki? Til Keypmannahavnar at keypa í teimum biligu handlunum har í staðin fyrri í teimum dýru her, hóast vit hava handlar her, sum eru næstan líka biligir sum teir í Danmark.

Nú skal eg ikki grava undan sannleikanum, sum endurtikin nógv ofta gerst ein lygn.

Come On! Tit fara til val við tí herrópi, at Føroyar eru heimsins

dýrasta land. Nú og aftur um minni enn fyra ár.

Og nógv pláss eru eftir í flóttafólkahegningini Daneland.

Og so eitt afturat. Útjaðarin bløðir og einasti bráðdepil (nú er gamla orðið skaðastova ikki nógv fínt og akademiskt longur, tí akut á danskum merkir bráð á føroyskum) einasti bráðdepil er í Havn.

Eg havi lurtað eftir onkrum valsendingum. Veit ikki hví, men eg hoyri eisini morgulestur og heilaga evangelið viðhvørt og fái tað sama burturúr, einki.

Men mær dámar væl taktikkin hjá velevnunum.

Tey ansa væl eftir kortunum. Hvørki essini ella jokararnir verða koyrd út. Trumfur er eingin.

Samanumtikið er alt av fananum til her, og allar bókstava-samansetingar, sum verið hava, hava skyldina.

Hvat gera vit so við tað? Her kemur taktikkurin uppí. Sjálvandi fer eingin at avdúka, hvussu best er at gera tað, sum tey siga er best at gera.

Postkassin fullur aftur í kvøld. Valtilboð fyrri tveir dagar í senn.

Halda sær í mesta lagi til 29. oktober 2015. Eingin listateria staðfest enn.

Seinast vóru 10,7 prosent ikki á vali. Vit vóru 3723 veljarar, so vit kundu verið fjórði størsti flokkur og havt ávirkan.

Men eg haldi tó framvegis, at vit eiga at grava niður løgting og landsstýri og fáa triggjar klókar útlenskar kvinnur at stýra Føroyum.

Ein maður, sum er líka klókur sum eg, skjýtur upp at kasta lut millum tey uppstillaðu.

Eg taki húgvuna, sum eg fekk í jólagávu frá fakforeiningini, av fyrri okkum, sum ikki rýma, men vilja vera her í, sambært valevnunum, landinum, har sum alt er av fananum til.

Og tað er sum við veðrinum. Eingin ger nakað við tað, uttan at yvirtaka tað.

Enn er eingin tikin fyrri at fleyga sær til eina valplakat.

Far val.